

ACTA GENERALIS VIII. SYNODI

gnoscat. Siquidē igitur filius his, nō aut̄ alīs signis cognoscit, palā sequit̄, vt in mittēdo **D**

Iohan.

¶ Longā orationē habuisti, P. R. cū breuis forsā fieri potuisset. Volentibus em̄ ve-
ritatem attingere, q̄ quidē vel parua indiget illustratione, non nisi sanctorū sententijs, ac
authoritatibus opus est. Ad duo ergo, q̄ contra magni Basilij autoritatē ex nostri co-
dicis lectione dixisti, paucis r̄debo. Credendū est (inqs) aliquem eorū, q̄ quondā no-
bis cum sentirent, locū hunc corrupisse. Quod q̄dem falsum eē deprehendimus, q̄ cum
hic liber exscriberet̄, nulla prorsus inter Græcos & Latinos cōtrouersia fuerit. Nunq̄
aut̄ affirmarem, patres q̄ sunt, aut qui fuerāt, tale facinus cōmississe, q̄n̄ quidē firmiter cre-
dimus, a primis nostri dissidij autoribus vestros libros fuisse corruptos, siue Græ-
ci, siue Latini fuerint illi, quippe q̄ dogma vestrū sequentes non ip̄m defendere potu-
issent, nisi veros Basilij libros corrupissent, q̄s cōtra se facere viderēt. Nunc venio ad Zo-
zimum summū pontificē, in quē nullū vnquā testē fide dignū possetis producere, cū
equidē cōtra vos binas Cyrilli literas protulerim, ex q̄bus vnas Chalcedonensē synodus
suscepit. Aut ergo tales testes cōtra tantū pontificē debebas producere, aut in ip̄m sine
testibus neutiq̄ inuehit̄ q̄n̄ quidem minime cōuenit ex te crimina talia cōtra eū proferre,
sed vetustissimas ac humanissimas Iulij Liberijq̄ summorū pontificū lras, P. R. bene me-
moriam tenere deberes, quas Iulianus p̄stantissimus sanctæ Sabine cardinalis vobis ostē-
dit, q̄bus patet, beatū Athanasij (cū ab Antiocheno concilio dānatus fuerit, ac eundē
cōcilij ip̄m vehemēt̄ persequeret̄) ad Felicē, Marcū, Iulij, Liberijq̄, qui sequenti^o

Athanasius
cōdēnatus.

tēporibus Romani pontifices fuere, scripsisse, ac eosdē obsecratū fuisse, vt acta Nicenæ
synodi, q̄ perfecta & nō mendosa Romæ in bibliotheca extarent, ad ip̄m mitterent: q̄n̄
quidē oīa, q̄ in Orientali ecclesia extarēt, ab Arrianis corrupta fuerāt. Cui quidē Atha-
nasio, summi pontifices ipsi respondere, se acta illa, q̄ Græce Latineq̄ scripta, ipsorūq̄
met Nicenorū patrū manibus subscripta, & eorundē sigillis obsignata a summis ponti-
ficibus summa veneratione seruarent, nolle mittere, sc̄n̄ ipsi Athanasio nōnullos ex
scriptis canones daturōs, q̄ ad rē eius facere viderent. Deinde cum Athanasius ab ip̄o
Antiocheno cōcilio ad Romanā sedē prouocasset, hæreticis eisdē obsecratibus, id non
iure fieri potuisse, Liberius ip̄se ad Athanasij, Nicenū decretū de prouocando ad Ro-
manā ecclesiā exscriptū misit: quo deinde is Athanasius acerrime se cōtra hæreticos de-
fendit. Iulius aut̄ ip̄sius Antiocheni cōcilij authores lris acriter reprehendit, q̄ absq̄ sedis
apostolicæ autoritate cōuocare synodū ausi fuerint, ostendēs illis ex Nicenæ synodi
decreto, nullā vnq̄ synodū sine Romani p̄tōsticis autoritate celebrādam eē. Cur ergo
P. R. Zozimū accusas imerito, ip̄m ad Carthaginensē cōcilij falsum Nicenæ synodi ca-
nonē misisse: cū illud idē cōcilij, q̄s ex Oriente canones acceperat, oēs corruptos ac fal-
sos eē cognouerit, vt multis sanctorū autoritatibus, quorū vetustissimos libros habe-
mus, patet. Nil mirū aut̄, P. R. si in exponēdis magni Basilij verbis in multa incōmoda in-
currisset: q̄n̄ quidē (vt philosophi dicūt) paruus error in principio, magnus in extremum
efficit: q̄d quidē accidisse tibi videt̄, q̄ male Basiliū ip̄m exposuisti. Ad veritatē igit̄ co-
gnoscēdā operæ pretij est, tantū de duobus differere, q̄ modo visus es protulisse, an p̄-
solum sancti spūs cā fit, t̄t̄eti spūs filio adaptari dicat̄, & an spūs eundē ordinē & naturā
ad filiū nō habeat, quē quidē filius ad patrē habere credit̄. Porro aut̄ vt hęc dissoluam^o,
necesse mihi videt̄, vt ex te quærā, q̄ nā differētia sit, inter aliqd̄ alicui adaptari, & aliquid
ab aliquo eē habere vel dependere: q̄n̄ quidē nobis videt̄, vt q̄d ab aliquo p̄fectibile est,
idē post illud disponat̄: quodq̄ hm̄ oī est, idē ab aliqua cā dependeat, nō t̄n̄ propterea
fitemur diuinas p̄sonas p̄fectibiles eē: id nāq̄ nostri doctores minime dixere. Filij autē
credim^o principiū ex principio, ac deū de deo eē, q̄n̄ quidē pater principiū est. Magnū
etiā ip̄m Basiliū nō solū in hoc, verum etiā multis alijs in locis ostēdisse, sanctū sp̄m eodē
ad filiū ordinē se habere, q̄ filius ad patrē disponit̄, ac se habet. Qualis autē eiusmodi dis-
positio, ac ordo sit, velim ad mentē Basilij exponas. ¶ Nullā equidē de Zozimo mē-
tionē fecisse, P. R. nisi meū de eo sermōne vobis eē possem ostēdere. Sed q̄m n̄fos libros
ad hęc rē p̄tinentes Constantinopoli reliquimus, nō inseq̄, vnā ex illis apud vos eē, ex q̄
vobis ip̄sius Zozomi acta nota credimus eē. Idcirco de his hæctenus. ¶ Quem librū
inquis? ¶ De omnium cōciliorū actis. ¶ Apud nos, P. R. nullum librum inuenies,
quo quidem pateat Zozimum ip̄m ad Carthaginensē cōcilium pro se falsum scripsisse.

Mar,

Iohan.

Mar.

Iohan.

Sed